

[Lindinger.]

sig at være en fantastisk interesse. En meget, meget stor procentdel har svaret, hvilket viser, hvor stor interesse søfolk har haft for det, der nu sker. Man viser mig til min fornøjelse, at et af mine egne skibe er nævnt i kronikken, og jeg er selvfølgelig også glad for at se, at man dér om bord har en klar mening om, at udsendelse af radioavis over Lyngby er det første, fordi det er det billigste og det hurtigste, og at kassettebåndene derefter er løsningen, men på den anden side er det kassettebåndene, der er den helt store ting for sømændene, og det er glædeligt, at vi er kommet så langt. Vi glæder os til, at denne lovgivning kommer igennem i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om skibsmåling.

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 3/3 77. Første behandling 10/3 77. Betænkning 22/4 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-14 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Lejeværdiregler m.v.).

(Lovforslag nr. L 6. Fremsat 2/3 77. Første behandling 15/3 77. Betænkning 29/4 77).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

I 1965 besluttede flertallet i denne sal, at topbeløbet for standardfradrag skulle forhøjes. Man har hele tiden haft den opfattelse, at der skal være et vist loft for standardfradragets størrelse, fordi luksusejendomme ikke skal berettigede til, at man får fradrag over skattebilletten. Det ligger på 1 pct., og det har man også hele tiden været enige om. I 1965 kom man så frem til det synspunkt, at når en ejendom kostede mere end 200.000 kr., var der tale om et luksusparcelhus, og bevares, vi skal ikke 12 år efter stå her og anfægte, om det skøn var rigtigt, men igennem disse samfulde 12 år har man ikke lavet én eneste promilles regulering af disse 2.000 kr., men kører stadig væk med, at 2.000 kr. er maksimum, selv om jeg nok tror, at der er nogle i denne sal, som, om ikke andet, så via deres husholdningspengekonto har opdaget, at 2.000 1965-kroner er noget helt andet end 2.000 1977-kroner.

Skulle man regulere ud fra det synspunkt, der hele tiden har ligget bag denne lovgivning, at topbeløbet altså skulle være dér, hvor man overgik til luksus, må man slå fast, at et parcelhus svarende til det, der kostede 200.000 kr. i 1965, vel i dag koster 700.000 kr., og at det

[Glistrup].

derfor ville være rimeligt at forhøje topbeløbet fra 2.000 kr. til 7.000 kr. Men man kan altid diskutere, hvor man vil lægge grænsen. Derfor har fremskridtspartiet ved udformningen af ændringsforslag nr. 2, for at der overhovedet ikke skal være nogen skønss Diskussion, foreslået et beløb, som i hvert tilfælde ligger ganske klart i bunden af det rimelige, nemlig 3.500 kr. Der er ikke nogen som helst, der kan anfægte, at det beløb på 200.000 kr., som man i 1965 måtte give for en ejendom, i hvert tilfælde er steget til 350.000 kr., og håndværkspriserne er igennem disse 12 år steget i hvert tilfælde med de 75 pct., som dette er udtryk for.

Det undrer os derfor ganske enormt at se, at vi optræder solo i betænkningen med dette selvfølgelig og rimelige ajourføringsforslag, som jo absolut ikke indeholder nogen som helst ændring i de grundlæggende ting. Men der er altså blandt de 10 andre partier i salen åbenbart ikke nogen, der har opdaget, at der har været prisstigninger siden 1965, når man ikke kan støtте forslaget om, at maksimum ændres til 3.500 kr. Hvad er i grunden meningen? Hvorfor har vi ikke centrum-demokraterne, de konservative, venstre, kristeligt folkeparti og andre med i en sådan ganske almindelig ajourføring? Jeg fatter det ikke. Jeg håber, at jeg nu bliver belært, når vi får repræsentanter for disse partier til at fortælle, hvorfor de ikke vil gå med til denne ændring af standardfradragets størrelse; de håndværkerregninger, man får, skulle ellers nok kunne berettigе til det.

Ændringsforslag nr. 1 går på noget, som først er dukket op efter 1965, nemlig ejerlejligheder, og der er jo ikke noget mærkeligt i, at man i 1965, da man sidst ændrede standardfradraget, ikke skrev noget om ejerlejligheder, for det havde man ikke dengang. Men enhver må da kunne sige sig selv, at det er aldeles uden nogen som helst fornuft at sondre imellem, om ejerboelser ligger ved siden af hinanden som en samling rækkehusе ude i naturen eller ligger stablet oven på hinanden i form af ejerlejligheder. Skulle man endelig kaste noget ind af sociale hensyn eller noget lignende, var der vist kun større grund til, at man havde den samme skattemæssige behandlingsmåde for så vidt angår ejerlejligheder, som man har vedrørende parcelhuse. Derfor er der også god grund til at stemme ja til ændringsforslag nr. 1, men jeg vil altså anbefale, at man stemmer ja til begge vore ændringsforslag.

Christophersen (V):

Jeg skal blot sige til hr. Glistrup, at man ved boligforliget i 1974 mellem en række partier aftalte, at standardfradraget ikke skulle forhøjes i den periode, boligforliget løber, og det vil sige 1977 og 1978 med. Baggrunden herfor var, at man så til gengæld fastsatte lejeværdiregler og lejeværdiprocenter, som partierne kunne være enige om. Men jeg er da enig med hr. Glistrup i, at der ud fra en isoleret betragtning kan være baggrund for, når man skal drøfte, hvordan den fremtidige boliglovgivning skal være, også at se på standardfradraget og spørgsmålet om, hvorvidt ejerlejligheder skal omfattes af denne ordning. Vi har det altså sådan, at når vi har truffet en aftale, der som denne gælder frem til 1. januar 1978, og vi i den periode har fået lejeværdiregler, som vi generelt set har været tilfredse med, må vi selvfølgelig respektere den aftale. Det er baggrunden for, at vi stemmer imod de ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Rent bortset fra standardfradrag og kronebeløb er der visse andre ting i dette lovforslag, jeg gerne ville prøve at drøfte endnu en gang i udvalget, så derfor skal jeg bede om, at vi får det til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Glistrup (FP):

Hr. Christophersen begrundede venstres modstand imod reguleringen med, at man var bundet af et forlig frem til 1. januar 1978. Imidlertid vil hr. Christophersen kunne se, at der i det foreliggende lovforslags sidste paragraf står, at loven har virkning fra og med 1. januar 1978. Med andre ord holder den begrundelse, hr. Christophersen har givet, ikke. Forholdet er det, at den af hr. Christophersen selv angivne dato lige præcis er den dato, hvor den nye lov træder i kraft.

Christophersen (V):

Jeg må sige til hr. Glistrup, at boligforliget gælder til og med udgangen af året 1978 – hvis jeg sagde noget andet før, var det en fortællelse, men i boligforliget blev der i sin tid ikke fastlagt lejeværdiregler for 1978 – men det var klart aftalt dengang, at man i 1978 ikke kunne gennemføre forhøjelser af standardfradraget. Den mulighed, der er, er derfor, at man drøfter, hvad der skal ske med standardfradraget fra og

[Christophersen.]

med skatteåret 1979. Det er vi parate til, og det ligger der ingen aftale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 132 stemmer mod 25.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 134 stemmer mod 25.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om sikring af dansk skibsværftsindustri [af Bjørn Poulsen m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 32. Fremsat 29/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Efter forslaget opfordres regeringen til at fremsætte lovforslag om ændring af afskrivningsloven. Adgangen til forskudsafskrivning på skibe og frigivelsen af beløb fra investeringsfond til anskaffelse af skibe skal efter forslaget indskrænkes til kun at gælde for danskbyggede skibe. Dette forslag er en genganger fra folketingsåret 1975-76, og jeg kan nøjes med at henholde mig til, hvad min forgænger ved første behandling sagde, da vi sidst behandlede dette forslag.

Det er vel også rimeligt at trække frem, at man har behandlet en række af spørgsmålene af betydning for skibsværftsindustrien i handelsministeriets kontaktudvalg. Der har man jo repræsentanter for værfterne og deres ansatte, og de har også været enige om, at det er

i dansk interesse, at vi søger at begrænse andre landes diskriminerende støtteordninger på skibsbygningsområdet, og at det ikke er i dansk interesse at introducere nye danske støtteordninger. Den opfattelse kan regeringen ganske henholde sig til.

Camre (S):

Som ministeren også berørte det, er skibsbygningsindustriens hovedproblem jo, at der findes en overtonnage i verdensmålestok, og selv om man nok forstår ønsket om, at man forbeholder de danske ordrer for den danske produktion, må jeg sige, at i betragtning af, at Danmark har øvet en betydelig indsats for at søge at nedbringe de subsidieordninger, der findes rundt omkring i landene, vil det næppe være holdbart, at vi skulle søge på dansk grund at opbygge en tilsvarende forskelsbehandling, hvad der jo vil være tale om, hvis man gennemfører det af SF fremsatte forslag.

Det er faktisk således, at en meget, meget stor del af de danske redere lader deres fartøjer bygge i Danmark. Jeg tror også, man kan sige, at det er en større andel end i de fleste andre lande, vi med rimelighed kan sammenligne os med. Man må formode, at en lovgivning af denne art vil forsinke afviklingen af de ordninger, der findes rundt omkring i de skibsbyggende lande, som altså giver præferencer til egen skibsbygningsindustri, og på den baggrund må jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne afvise det foreliggende beslutningsforslag.

Dohrmann (FP):

Den 7. april 1976 - Folketingstidende 1975-76, sp. 8378 - sagde den radikale ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, noget fornuftigt. Jeg vil gerne tilslutte mig og gentage de ord, der blev sagt af hr. Bernhard Baunsgaard, nemlig at dette forslag til folketingsbeslutning ikke er særlig godt gennemtænkt. Jeg føler mig overbevist om, at begyndte det danske folketing at følge de tanker, som ligger bag dette forslag, vil såvel den lærling som den direktion, forslagsstillerne så pænt omtaler i bemærkningerne, blive tvunget til at tage hinanden under armen og tilslutte sig de 170.000 arbejdsløse, vi i øvrigt har.

Vi har konstateret, at SF ikke har den store interesse for landets økonomi, men forslagsstillerne burde være klar over, at med den sørgelige forfatning, vores valutasituation befinder